

EVGENIUS TERTIVS.

Ecclesie, sicut iustum fuerit, reconciliata, quandoque reddatur. Interim autem, annum Abbatum Capitulum, non apud Cistercium, sed ubi à quatuor supra notatis Abbatibus provifum fuerit, celebrabitur.

III. Indictio belli, & Cruciatæ contra Paganos pro defensione Terræ Sanctæ Hierusalem, cum Indulgentiarum, & Privilegiorum concessione pro Cruce signatis.

Ad hæc vide notata infra ad Const. I. Gregorii VIII. Audita tremendi.

Edita A. D. 1143. EVGENIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI: Charissimo filio Ludovico Illustri, & glorioso Francorum Regi, & dilectis filiis Principibus, & universis Dei fidelibus per Galliam constitutis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Pont. multum laborum pro liberatione Orientalis Ecclesie. Urbanus II. magnæ pro motu exercitu Hierusalem, ac alias Civitates expugnatis, Francorum præsertim fratri auxilio.

§. 1. Quantum prædecessores nostri Romani Pontifices pro liberatione Orientalis Ecclesie laboraverint, & antiquorum relatione didicimus, & gestis eorum scriptum reperimus.

§. 2. Prædecessor etenim noster fel. mem. Papa Urbanus, tanquam tuba intonuit, & ad ipsius liberationem S. R. E. filios de diversis mundi partibus sollicitare curavit. Ad ipsius siquidem vocem Ultramontani, & præcipue Francorum Regni fortissimi, & strenui bellatores, & illi etiã de Italia, charitatis ardore succenti convenerunt, ut maximo congregato exercitu, non sine magna proprii sanguinis effusione, divino eos auxilio comitate, Civitatem illã, in qua Salvator noster pro nobis pati voluit, & gloriosum ipsius sepulchrum passionis suæ nobis memoriale dimitit, & quamplures alias, quas prolixitatem vitantes, memorare super sedimus, à Paganorum spurcicia liberarent. Quæ per gratiam Dei, & patrum vestrorum studium, qui per intervalla temporum eas defendere, & Christianum nomen in partibus illis dilatare pro viribus studuerunt, usque ad nostra tempora à Christianis detentæ sunt, & aliz Urbes infidelium ab ipsis viriliter expugnatae.

Sed postea eorum aliquas Paganis occuparunt.

§. 3. Nunc autem nostris, & ipsius populi peccatis exigentibus (quod sine magno dolore, & gemitu nos proferre non possumus) Edessa Civitas, quæ nostra lingua Rohais dicitur, quæ etiam ut fertur, cum quondam in Oriente tota terra à Paganis detineretur, ipsa sola sub Christianorum potestate Domino serviebat, ab inimicis Crucis Christi capta est, & multa Christianorum Castellula ab ipsis occupata, ipsius quoque Civitatis Archiepiscopus cum Clericis suis, & multi alii Christiani ibidem interfecti sunt, & Sanctorum reliquæ infidelium conculcationi datæ sunt, & dispersæ.

Quod Christianorum maxime cordis detrimens.

§. 4. In quo quantum Ecclesie Dei, & toti Christianitati periculum imminet, & nos cognoscimus, & prudentiam vestram latere non credimus. Maximè namque nobilitatis, & probitatis indicium fore cognoscitur, si ea, quæ patrum strenuitas acquisivit, à vobis filiis strenuè defendantur; verumtamen si (quod absit) secus contigerit, patrum fortitudo in filiis imminuta probatur.

Nicidæo Pbt. auxilium Regis ac Principum Regni Francia impiorum pro subventionem Occidentalis Ecclesie.

§. 5. Universitatem itaque vestram in Domino commonemus, rogamus, atque præcipimus, & in peccatorum remissionem injungimus, ut qui Dei sunt, eo maxime potentiores & nobiles, viriliter accingantur, & infidelium multitudinè, quæ se tempus victoriæ super nos adeptam lætatur, sic occurrere, & Ecclesiam Orientalem tantam patrum vestrorum (ut prædiximus) sanguinis effusione ab eorum tyrannide liberam, ita defendere, & multa captivorum millia confratrum nostrorum de ipsorum manibus eripere studeatis, ut Christiani nominis dignitas vestro tempore augeatur, & vestra fortitudo, quæ per universum mundum laudatur, integra, & illibata servetur. Sit vobis etiam in exemplum bonus ille Matathias, qui pro paternis legibus conservandis seipsum cum filiis & parentibus suis morti exponere, & quicquid in mundo possidebat relinquere nullatenus dubitavit, atque tandem divino cooperante auxilio, per multos tamen labores, tâ ipse, quam sua progenies de inimicis viriliter triumphavit.

§. 6. Nos autem vestrorum quieti, & ejusdem Ecclesie destitutioni paternæ sollicitudine providentes, illis, qui tam sanctum, tamque pernecessarium opus, & laborem devotionis intuitu suscipere, & perficere decreverint, illam peccatorum remissionem, quam præfatus prædecessor noster Papa Urbanus instituit, auctoritate nobis à Deo concessa, concedimus, & confirmamus.

Indulgentia ab Urbano PP. instituta largitur in opus perficientibus.

§. 7. Atque uxores, & filios eorum, bona quoque, & possessiones sub S. Ecclesie, nostra etiam, & Archiepiscoporum, & Episcoporum, & aliorum Prælatorum Ecclesie Dei protectione manere decernimus.

Eos filios, & uxores, & bona sub protectione Sancti Apostoli recipi. Litteris post acceptam Crucem exarari prohibet.

§. 8. Auctoritate etiam Apostolica prohibemus, ut de omnibus, quæ cum Cruce accepertint, quietè possederint, nulla desineps quæstio moveatur, donec de ipsorum reditu, vel obitu certissime cognoscatur.

§. 9. Præterea quoniam illi, qui Domino militant, nequaquam in vestibus pretiosis, nec cultu formæ, nec canibus, vel accipitribus, vel aliis, quæ portant lasciviam, debent intendere, prudentiam vestram in Domino commonemus, ut qui tam sanctum opus incipere decreverint, ad hæc non intendant, sed in armis, equis, & cæteris quibus infideles expugnent, totis viribus studium, & diligentiam adhibeant.

Luxum, & lasciviam vitari.

§. 10. Quicumque verò are premuntur alieno, & tam sanctum iter puro corde conceperint, de præterito usuras non solvant, & si ipsi, vel alii pro eis occasione usurarum adstricti sunt Sacramento, vel fide, Apostolica eos auctoritate absolvimus.

Usurarium are eosdem liberari.

§. 11. Liceat eis terras, sive cæteras possessiones suas, postquam commoniti propinqui, sive Domini, ad quorum feudum pertinent, pecuniam commodare aut noluerint, aut non valuerint, Ecclesiasticis, vel aliis quoque fidelibus, liberè sine ulla reclamazione impignorare.

Feudalia bona certo modo pignorate permitti.

§. 12. Peccatorum remissionem, & absolutionem juxta præfati prædecessoris nostri institutionem, Omnipotentis Dei, & beati Petri Apostolorum Principis auctoritate, nobis à Deo concessa talem concedimus, ut qui tam sanctum iter devotè inceperit & perfecit, sive ibidem mortuus fuerit, de omnibus peccatis suis, de quibus corde contrito & humiliato confessionem susceperit, absolutionem obtineat, & sempiternæ retributionis fructum ab omnium remuneratore percipiat.

Peccatorum remissionem hæc opus perficientibus, vel in eo morientibus, si prævia contritione confessi fuerint, largitur. Dat. P. An. 1. Decembr.

ANASTASIUS QUARTUS PONT. CLXX. ANNO DOMINI MCLIII.

Anastasio IV. Romanus, Conradus de Subura antea vocatus, Benedicti filius. Canonicus Regularis, Episcopus Cardinalis Sabinus, ab Honorio II. Papa factus. Creatus, & consecratus 6. Idus Julii Anno 1153. Vixit an. 1. mens. 4. dies 2. Creatus Episc. 2. Presb. toridem. Obiit Romæ in Patriarchio Lateran. 3. Nonas Dec. 1154. Corpus ejus in Basilica Costantiniana conditum est. Vacavit sedes die 1. Confirmatio

I. Confirmatio Canoniorum Regularium Ordinis S. Augustini, in Sacrosancta Lateran. Ecclesia, cum gratiarum elargitione.

Ad hac videnda omnino est const. 2. Paschal. supra fol. 53. Quanto, cum ibi notatis in rub.

ANASTASIUS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Joanni, Priori Sacrosanctae Patriarchii Basilicae Salvatoris Domini, quae Constantiniana vocatur: pariterque Ioan. Baptista, ac Joannis Evangelista; eisque fratribus Canonicis, tam praesentibus, quam futuris, regularem vitam professis in perpetuum.

Pontificia potestatis emanatio.

ROTESTATEM ligandi, atque solvendi tam in caelis, quam in terra, Beato Petro, ejusque Successoribus auctore Deo principaliter traditam, illis Ecclesia verbis agnoscit, quibus Petrus est idem Dominus alloquutus: Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in caelis: & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in caelis. Ipsi quoque & propriae firmitas, & alienae fidei confirmatio, eodem Deo auctore praestatur, cum ad eum dicitur: Rogavi pro te, ut non deficiat fides tua, & tu conversus aliquando confirma fratres tuos. Oportet igitur nos, qui (licet indigni) Beati Petri residemus in loco, prout divina nobis clementia, & scire, & posse donaverit, prava corrigere, recta firmare, & in ejus Ecclesia sic ad arbitrium iudicii disponenda disponere, ut de vultu ejus iudicium nostrum prodeat, & oculi nostri videant aequitatem. Aequum est ergo, ac rationabile, ut suis unicuique honor Ecclesiae, ac dignitas conservetur. Et sicut in humani corporis compage naturalis ratio singulis quibuscumque membris ad salutem providens, speciales & proprios actus edocet; nobilioribus vero suam dignitatem conservat; ita in corpore Ecclesiae, Apostolica providentia secundum sacrorum institutiones canonum, universas regit Ecclesias, digniores autem & famosiores in sui status prerogativa custodit.

Confirmatio de qua in rub.

§. 1. Hujus itaque rationis debito provocari; licet omnium Ecclesiarum nobis sollicitudo & cura immaneat, praedictae tamen sanctae Lateran. Ecclesiae, per quam datur ut invigilare caeteris omnibus debeamus, quae specialius, ac familiarius ad Romani Pontificis ordinationem spectare dignoscitur, ampliori, & attentiori nos convenit studio providere. Ea propter vobis in Domino filiis Ecclesiam ipsam, in qua divino mancipati estis obsequio, ad exemplar praedecessoris nostri beatae memoriae Alexandri Papae Secundi, Apostolicae Sedis Privilegio communimus. Imprimis siquidem statuentes, ut ordo Canoniorum, qui secundum Deum, & B. Augustini regulam ibi noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur.

Licitia quaecumque bona acquirandi.

§. 2. Praeterea quaecumque possessiones, quaecumque bona eadem Ecclesia in praesentiarum, iuste, & canonicè possidet, aut in posterum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis, Deo propitio poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permanent, in quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis, Medietatem omnium oblationum principalis altaris, in integrum sine dispendio aliquo, Dationem, seu redditum qui Glandaticum dicitur, vel Herbatium ex nostris porcis, & pecoribus; seu omnem fructuonem ab eodem praedecessore nostro ipsi Ecclesiae collatam.

Forma eligendi futurum Priorem. Ad quod vide etiam const. 7. Mar. V. sollicitudinis.

§. 3. Obeunte vero te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia praeponat; sed fratres in aliqua persona de vestro collegio, si idonea reperta fuerit, vel de alio religioso conventu, prius conveniant: & postmodum cum consilio, deliberatione, & iudicio Romani Pontificis eligant. Electus autem nulli, nisi tantum ipsi Romano Pontifici, de obedientia, vel subjectione aliqua teneatur.

Licitia alios in religione

§. 4. Licitat vobis praeterea Clericos à saeculo fugientes, vel laicos liberos undecumque sint, nisi excom-

Bullar. Mag. Tom. I.

municati vel interdicti sint, abque quocumque obtruditione ad conversionem suscipere. Et qui suscepti fuerint, cum communi consilio Prioris & fratrum, nulli de obedientia teneantur, nisi Romano Pontifici, & Priori ejusdem Ecclesiae. Et si quid scriptum contra hoc nostra privilegium aliquo tempore apparuerit, id irritum ducimus.

capituli in intelligi jux. Willam. Six. V. Cum de. n. 76.

§. 5. Prohibemus autem, ut nulli statum post factum in eodem loco professionem, sine Prioris sui licentia fiat de claustris discedere; discedentem vero absque hujusmodi licentia, nullus audeat retinere.

Fratres in discedent de claustris absque licentia Prioris. Ecclesia Lateran. exemptio ab omni superioritate.

§. 6. Adhibentes suggestionem, & voluntate fratrum nostrorum Cardinalium Episcoporum sanximus, ut eadem Ecclesia tanquam Principalis, Mater, & Domina omnino libera sit, & nulli penitus, nisi soli Romano Pontifici sit subiecta, atque iidem Episcopi salubri providentia, veluti cooperatores & Vicarii nostri, ipsius Venerabilis Basilicae utilitatem, & honestatem provideant.

Shern à quibus tangi possunt.

§. 7. Illud vero quod à memorato praedecessore nostro Alexandro statutum est, maxime observare praecipimus, videlicet ut vasa, seu vestes altaris, & cuncta sacri mysterii ornamenta, non tangantur, vel proferantur, seu reponantur, aut etiam quaecumque oblationes, defuper altari, à non sacris Deo ministris tollantur.

Episcopi in lebrantibus quid agendum.

§. 8. Porro celebrantibus ibidem Episcopis sacra Missarum solennia, in Clericalibus tunicis praesentes sitis, tantum imponatis, & ex vobis Presbyterum, Diaconum, Subdiaconum, atque Acolytum semper providere curetis.

Missarum celebratio quomodo.

§. 9. Praeterea minus quatuor fratribus assistent. Missa in eadem Ecclesia, etiam diebus privatis minime celebretur. Diebus vero Dominicis, & in Sanctorum festivitatibus, quantumcumque fuerit plenarius vester adfit conventus.

Capitulum quolibet hebdomada celebrandum.

§. 10. Ut autem in Ecclesia ipsa regularis ordinis & disciplinae vigor inviolabiliter auxiliante Deo custodiat, & servetur: unumquemque praedictorum Cardinalium Episcoporum, qui sunt ad principalis altaris servitium deputati, semel in hebdomada de observantia Regulae cum fratribus ipsius loci, Capitulum tenere, & si quid grave corrigendum fuerit, cum communi consilio Prioris, & fratrum, per ipsos vice nostra emendari statuimus.

Sanctio penalis.

§. 11. Si qua igitur in posterum Ecclesiastica, secularisve persona hanc nostrae constitutionis, & confirmationis paginam sciens, contra eam ausu temerario venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, eamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo corpore, & sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iura servantibus sit pax Domini Jesu Christi; quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum iudicem praemia aeternae pacis inveniant.

Dat. Pontificatus anno secundo 1154.

Dat. P. A. 23

Hospitalis, & Religionis Sancti Joannis Hierosolymitani, sub Sedis Apostolicae protectione suscepto, cum privilegiorum elargitione.

Alia & maxima quidem alii Pont. privilegia concesserunt, ut videre est inf. in Ioan. 22. const. 5. Exhibita, & latius in Pii 4. const. 9. Circumspecta, & in alia n. 29. Romani.

Ad hujusmodi privilegiorum intelligentiam moderatoremque & respectivè extensionem, attende infra Pii V. const. 77. Et si cuncta, & aliam n. 136. Expolcit. Nec non & const. 60. Greg. XIII. Quo magis, & alia n. 67. Circumspecta, ac aliam n. 82. Controversia. Et pariter in const. 43. Sixt. V. Aequum, & const. 5. Greg. XIV. Quanta, & Clem. VIII. const. 37. Aequa.

Demum omnia haec privilegia, & alia quomodolibet concessa hujusmodi Hospitali, ac Religioni confirmavit, & approbavit S. D. N. Urban. VIII. in sua const. 15. Universalis, inf. tom. 4. Attende etiam quod emanavit Decretum à Sacra Tridentini Concil. Interpretum

Congregatione, quo cavetur Constitutionem Greg. XV. de Judicibus Conservatoribus editam, quæ est in dicto tom. 4. inter dicti Greg. Const. num. 9. non afficere hanc Religionem, & illud confirmavit idem S. D. N. Urb. VII. in const. 78. Exponi, inf. dicto tom. 4. Et alia statuit de electione Magni Magist. const. 86. in specula, d. tom. 4.

ANASTASIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei, Dilecto filio Raymundo Magistro Xenodochii Civitatis Hierosolymitane, &c.

Edita A. D. 1154.

Hospitalitatis commensalio.

Christianæ fidei religio hoc piè credit, & veraciter confitetur, quod Dominus & Salvator noster Jesus-CHRISTUS, cum omnium dives esset, pro nobis est pauper effectus. Undè etiam ipse suis imitatoribus opportuna consolationis præmia repromittens: Beati (inquit) pauperes, quoniam vestrum est Regnum Cælorum. Idemque pater orphanorum, refugium pauperum, ad hospitalitatem, & beneficentiam nos hortans in Evangelio ait: Quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Quique ad comprobendam tantæ bonitatis excellentiam, etiam pro calice aquæ frigidæ se mercedem redditurum asseruit.

Hospitali Hierosolymitani, sub protectione Sedis Apostolicæ susceptio.

§. 1. Nos igitur, quibus ex injuncto officio imminet, his qui longè, & his qui propè sunt, paterna sollicitudine providere, devotionem vestram debita benignitate complectimur, & quemadmodum postulatur, ad exemplar prædecessorum nostrorum scilicet mem. Innoc. I. Celestini, Lucii, Eugenii, Romanorum Pontificum, Hospitali, & Domum Sanctæ Civitatis Hierosolym, sub B. Petri tutela suscipimus, atque personas, sive res ad eum pertinentes Apostolicæ Sedis privilegio communimus.

Donorū etiam stabilitatis acquisitionis promissio.

§. 2. Statuentes ut quascumque possessiones, quæcumque bona, ad sustentandum peregrinorum & pauperum necessitatem, & Hierosolymitanæ Ecclesiæ, vel aliarum Ecclesiarum Parochiis & Civitatum Territoriis, per tuæ providentiæ vigilantiam eidem Xenodochio rationabiliter acquisita, seu à quibuslibet viris oblata, aut in futurum, concessione Regum, vel Principum, largiente Domino, offerri, vel aliis iustis modis acquiri contigerit; quæque à Venerabilibus fratribus Hierosolymitanæ Sedis Patriarchis legitime concessa sunt, tam tibi, quam successoribus tuis, & fratribus peregrinorum curam gerentibus, quæta semper, & integra conservari præcipimus.

Hospitalia quo & cat. construendi. Tu ad hoc vide formam noviter præscriptam à Clem. VIII. in const. 99. Quoniam.

§. 3. Si quæ verò loca fuerint eidem Venabili Domui ab aliquo devotione collata, liceat vobis ibidem villas ædificare, Ecclesias & Cæmeteria ad opus hominum ibi morantium fabricare. Ita tamen ut vicina Abbatia, vel religiosorum virorum Collegium, non existat, quæ ad hoc valeant perturbari. Cum autem terræ data vobis quolibet iusto titulo conferentur, facultatem, & licentiam habeatis ibidem Oratoria constituendi, & Cæmeteria faciendi ad opus peregrinorum, & tantummodo fratrum qui de nostra fuerint mensa.

Receptores non impediantur.

§. 4. Decernimus ergo ut receptores vestrarum fraternitatum, sive Collectarum, salvo jure Dominorum suorum, in B. Petri, & nostra protectione consistant, & per tertas in quibus fuerint pacem habeant.

Receptis Ecclesiastica sepultura non negetur.

§. 5. Simili modo sancimus, ut quicumque in vestra fraternitate fuerit receptus, si fortè Ecclesiæ ad quam pertinet, à divinis officiis fuerit prohibita, eumque mori contigerit, eidem sepultura ecclesiastica non negetur, nisi excommunicatus vel nominatim fuerit interdictus.

Collectarum & receptorum adventus promittitur etiam tempore interdicti.

§. 6. Præterea si qui fratrum vestrorum ad recipiendum easdem fraternitates, & collectas, à vobis fuerint missi, ad aliquam Civitatem, Castellum, vel vicum advenierint, si fortè locus ille à divinis officiis sit interdictus, pro omnipotentis Dei reverentia, in eorum jucundo adventu, semel in anno aperiatur Ecclesiæ, & exclusis excommunicatis, divina ibi officia celebrentur.

Exemptio à divinis officiis.

§. 7. Quia verò omnia vestra sustentationibus peregrinorum, & pauperum debent cedere, ac per hoc nullatenus aliis usibus ea convenit applicari, constituimus,

de laboribus, quos vestris sumptibus colitis, nullus omnino clericus, vel laicus decimas à vobis exigere præsumat.

Ad hoc vid. const. hic in Rub. indicat. Indultum temporis generalis interdicti intelligi jura Concilii Tridentini cap. 11. Facultas recipiendi in Ecclesiis clericos & sacerdotes Ordinibus obnoxios.

§. 8. Statuimus ut nulli Episcopo, in Ecclesiis à vobis subditis, interdicti suspensionis, vel excommunicationis sententiam liceat promulgare. Verumtamen si generale Interdictum fuerit in locis illis prolatum, exclusis excommunicatis, & nominatim interdictis, clausis januis, absque campanarum pulsatione, planè divina officia celebrentur.

§. 9. Ut autem ad plenitudinem salutis, & coram animarum vestrarum nihil vobis desit, atque Ecclesiastica Sacramenta, & divina officia vobis & Christi pauperibus commodius exhibeantur, sancimus, ut liceat vobis Clericos, & Sacerdotes, habito prius tamen de eorum honestate, & ordinatione, quantum ad vestram scientiam pertinet, per literas sive testes convenientes, & testimonia, undecumque ad vos venientes suscipere, & tam in principali domo vestra, quam etiam in obedientis sibi subditis, vobiscum habere, dummodo, si è vicino sunt, eos à propriis Episcopis... iidemque nulli alii professioni vel Ordini teneantur obnoxii. Quod si Episcopi eisdem vobis concedere fortè noluerint, nihilominus tamen auctoritate S. R. E. eos suscipiendi, & retinendi licentiam habeatis. Iidem verò Clerici nulli personæ extra vestrum Capitulum, nisi Romano Pontifici sint subiecti.

Et recipiendi etiam quicumque licentiam.

§. 10. Laicos verò liberos ad conversationem & pauperum Christi servitium, absque alicujus contradictione suscipiendi nihilominus vobis concedimus facultatem.

Professio non liceat ab ista ad aliam transferre Religionem.

§. 11. Fratribus verò vestris semel in ..... atque in sacro vestro Collegio receptis, post factam professionem, & habitum Religionis assumptum, revertendi ad Sæculum interdiciamus facultatem. Nec alicui eorum fas sit, post factam professionem semel assumptam Crucem Dominicam, & habitum vestræ professionis abijcere, vel ad alium locum, seu etiam Monasterium majoris seu minoris Religionis, obtenta, invitis sive inconsultis fratribus, aut eo qui Magister extiterit, licentia transmigra. Nullique Ecclesiasticæ sæcularique personæ ipsos suscipiendi aut retinendi licentia pateat.

Licentia sacerdotum ordinis quocumque Antistite recipiendi, recusante diacono.

§. 12. Consecrationes verò altarium, seu basilicarum ordinationes Clericorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, & cetera Ecclesiastica sacramenta à diacono suscipiantur Episcopo, si quidem catholicus fuerit, & gratiam sive communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis absque aliqua pravitate vobis voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis catholicum quicumque malueritis adire Antistitem, qui nimirum nostra suffultus auctoritate, quæ postulantur indulgeat.

Provisoris Hospitalis electio spectat ad Fratres.

§. 13. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Provifore, atque Præposito, nullus ibi qualibet subreptione, astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres ibidem, secundum Deum elegerint.

Comprobatio acquisitionum omnium pro Hospitali.

§. 14. Præterea honores omnes, sive possessiones, quas idem, Xenodochium ultra seu citra mare, in Asia, vel in Europa, aut in presenti justè habet, vel in futurum rationabilibus modis Deo propitio poterit adipisci, vobis pro hospitalitatis studio erentibus, & per vos jam dicto Xenodochio confirmamus. Nulli ergo, &c.

D. P. An. 2. die 21. O. 3.

Dat. Lateran. per manum Rolandi S. R. E. Presbyteri Cardinalis, & Cancellarii, 12. Kalend. Novembris, indictione quarta, Incarnationis Dominicæ 1154. Pontificatus Domini Anastasii Quarti, Anno Secundo.